

Mál nr. 104/2021

M og
V v/ sjúkdómatryggingar M hjá V.

Ágreiningur um hvort sjúkdómatrygging hafi verið í gildi á tjónstíma.**Gögn.**

1. Málskot mótttekið 16.03.2021 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 09.04.2021 ásamt fylgiskjölum 1-2.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 12.04.2021.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að í nóvember 2016 hafi M greinst með krabbamein og farið í aðgerð vegna þess, og jafnframt hafi hann verið í lyfjameðferð á árinu 2018. M telur að V hafi ranglega sagt upp sjúkdómatryggingu hans þegar hann fór fram á uppsögn á líftryggingu. Ástæða uppsagnarinnar að sögn V sé sú að hann hafi ekki greitt afborgun af iðgjaldinu, en síðar hafi V tekið við fullri greiðslu. Þar sem V hafi tekið við greiðslu fyrir árið 2016 telur M sig eiga fullan bótarétt vegna sjúkdóma út árið 2016 og hafi uppsögn á samningnum ekki verið réttlætanleg. Starfsmaður V hafi gert þau mistök að afskrá sjúkdómatryggingu M þegar hann óskaði eftir uppsögn á líftryggingu, og það hafi fyrst verið í samskiptum við þann starfsmann sem M hafi fengið upplýsingar um að vátryggingin hefði verið felld niður vegna vanskila. Hinn 13. maí 2016 hafi borist tvær greiðslur til V, sem geri það þá frekar ólíklegt að vátryggingin hafi verið felld niður vegna vanskila hinn 30. maí 2016.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að M hafi verið með sjúkdómatryggingu hjá V, en að hún hafi verið felld niður vegna vanskila. Tilkynning þess efnis að vátryggingin yrði felld úr gildi innan 14 daga bærst greiðsla ekki, hafi verið send til M og í kjölfarið hafi vátryggingin verið felld niður vegna vanskila eftir þá 14 daga hinn 30. maí 2016. Hinn 15. júní 2016 hafi M greitt vangoldin iðgjöld fram að niðurfellingardegi en ekki óskað eftir nýrri sjúkdómatryggingu. Hafi M aftur verið tilkynnt með tölvupósti hinn 21. júní 2016 að sjúkdómatryggingin væri fallin úr gildi og honum boðið að sækja um slíka vátryggingu að nýju. Það hafi hann ekki gert. Í nóvember 2016 hafi M sent nýja beiðni um sjúkdómatryggingu en þar sem umbeðin viðbótargögn hafi ekki borist hafi ekki verið unnt að afgreiða þá beiðni. Hafi því engin sjúkdómatrygging verið í gildi fyrir M hjá V frá 30. maí 2016.

Í viðbótarathugasemdum sínum tekur M fram að honum hafi ekki borist sú tilkynning sem V vísi til. Með því að skrá sig inn á heimasíðu V fái hann aðgang að upplýsingum um viðskipti sín við V og hvergi sé að finna tilkynningu um að vátryggingin falli niður innan 14 daga verði greiðsla ekki innst af hendi, og beri V hallann af sönnunarskorti um það. Greiðsla M eftir að umræddur uppsagnarfrestur átti að vera útrunninn sýni svo að honum hafi ekki verið ljóst að vátryggingin hefði verið felld úr gildi. Hafi verið brotið á rétti M með uppsögn á sjúkdómatryggingu hans og beri að ógilda þá ákvörðun V. Hér sé um það að ræða að starfsmaður V hafi gert þau mistök að ganga frá uppsögn á sjúkdómatryggingu hans þegar hann hafi aðeins sagt upp líftryggingu sinni. Aðrar ástæður séu svo dregnar fram til að firra V ábyrgð á þeim mistökum.

Álit:

Af gögnum málsins verður ráðið að gildistími umræddrar vátryggingar hafi verið frá 1. mars 2016 til 28. febrúar 2017, gjalddagi iðgjaldsins 1. mars 2016 og eindagi 31. mars 2016. Hinn 4. maí sendi V bréf, í samræmi við 1. mgr. 96. gr. laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga, þess efnis að sjúkdómatrygging M félli niður yrði iðgjald ekki greitt innan 14 daga frá dagsetningu þess. Var vátryggingin í kjölfarið felld úr gildi. Samkvæmt greiðslufirliti sem liggur fyrir nefndinni og stafar frá M var iðgjald vátryggingarinnar, fyrir þann tíma sem hún var í gildi, þ.e. frá 1. mars 2016 til 30. maí sama árs, greitt hinn 15. júní 2016. Greiðsla vegna iðgjalds sjúkdómatryggingar M virðist hafa numið 2.600 kr., auk innheimtukostnaðar, og verður því ekki fallist á það með honum að iðgjald vegna alls ársins 2016 hafi verið greitt. Þær greiðslur sem M segist hafa innt af hendi hinn 13. maí 2016 virðast svo samkvæmt áður nefndu yfirliti hafa átt sér stað hinn 13. maí 2015, og verður því ekki ráðið af því að frekari greiðslur hafi átt sér stað vegna vátryggingarinnar á árinu 2016. Meðal gagna fyrir nefndinni eru tölvupóstsamskipti milli M og V, en þar kemur m.a. fram, í tölvupósti V dags. 20. júní 2016, að sjúkdómatrygging M hafi verið felld niður vegna vanskila hinn 30. maí 2016. Sama dag kemur fram í tölvupósti frá V að ekki sé hægt að setja sjúkdómatrygginguna aftur í gildi án nýrrar beiðni frá M. Verður ekki annað ráðið af þessum samskiptum en að M hafi verið meðvitaður um framangreint og afþakkað nýja beiðni um sjúkdómatryggingu. Verður samkvæmt framansögðu að telja að umrædd vátrygging hafi verið fallin úr gildi er M greindist með krabbamein í lok október 2016 og að M hafi haft vitneskju um niðurfellingu hennar vegna vanskila í síðasta

lagi hinn 20. júní 2016, enda sendi hann í nóvember sama ár beiðni um sjúkdómatryggingu til V. Er ekki fallist á það með M að niðurfellingu váttryggingarinnar sé að rekja til mistaka starfsmanna V. Verður samkvæmt öllu framansögðu að hafna kröfum hans.

Niðurstaða.

Sjúkdómatrygging M, hjá V, var fallin niður á tjónsdegi og á hann því ekki rétt til bóta úr henni.

Reykjavík 27. apríl 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.